

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 3 marca 2011 r. w sprawie T-387/07 Portugalia przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2007) 3772 z dnia 31 lipca 2007 r. w sprawie zmniejszenia pomocy finansowej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) dotyczącej dotacji globalnej na pomoc w zakresie inwestycji lokalnych w Portugalii na podstawie decyzji Komisji C(95) 1769 z dnia 28 lipca 1995 r.
- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Hiszpania) — Concepción Salgado González przeciwko Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-282/11) (¹)

(Artykuł 48 TFUE — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i (WE) nr 883/2004 — Ubezpieczenie emerytalne i na wypadek śmierci — Szczególne zasady stosowania ustawodawstwa krajowego dotyczącego ubezpieczenia emerytalnego — Obliczanie świadczeń)

(2013/C 114/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Concepción Salgado González

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Wykładnia art. 48 TFUE, art. 3 rozporządzenia 1408/71/EWG z dnia 14 lipca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) oraz załącznika VI D (obecnie G) pkt 4 do tego rozporządzenia, a także art. 87 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i

Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1) oraz załącznika XI pkt 2 lit. a) do tego rozporządzenia — Ubezpieczenia emerytalne i na wypadek śmierci — Szczególne warunki stosowania ustawodawstwa krajowego dotyczącego ubezpieczenia emerytalnego — Obliczanie świadczenia — Ustawodawstwo krajowe ustalające świadczenie na podstawie średniej podstawy składki w trakcie piętnastoletniego okresu referencyjnego

Sentencja

Artykuł 48 TFUE, art. 3, art. 46 ust. 2 lit. a) i art. 47 ust. 1 lit. g) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 629/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r., oraz pkt 4 części H załącznika VI do tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, takiego jak to, którego dotyczy sprawa główna, na którego podstawie teoretyczna kwota świadczenia emerytalnego osoby prowadzącej działalność na własny rachunek, migrującej lub niemigrującej, jest niezmiennie obliczana na podstawie składek tej osoby w stałym okresie referencyjnym poprzedzającym jej ostatnią składkę w tym państwie i podzielonych przez stały dzielnik, przy czym ani długość tego okresu, ani zastosowany dzielnik nie mogą być dostosowane w celu uwzględnienia faktu, że dana osoba wykonywała prawo do swobodnego przepływu.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — ProRail NV przeciwko Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

(Sprawa C-332/11) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 1206/2001 — Współpraca przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych i handlowych — Bezpośrednie przeprowadzanie dowodu — Powołanie eksperta — Ekspertyza przeprowadzana częściowo na terytorium państwa członkowskiego sądu odsyłającego, a częściowo na terytorium innego państwa członkowskiego)

(2013/C 114/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ProRail NV

Strona pozwana: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Cassatie van België — Wykładnia art. 1 i 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (Dz.U. L 174, s. 1) i art. 33 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (rozporządzenia „Bruksela I”) (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Bezpośrednie przeprowadzenie dowodu przez sąd wzywający — Powołanie eksperta i zlecenie mu przez sądy państwa członkowskiego sporządzenia ekspertyzy, której część miałaby zostać zrealizowana na terytorium państwa członkowskiego położenia tych sądów, część jednak na terytorium innego państwa członkowskiego — Obowiązek zastosowania metody przewidzianej w art. 17 rozporządzenia nr 1206/2001

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 lit. b) i art. 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego, który zmierza do tego, by zleczone biegłemu przeprowadzenie dowodu zostało wykonane na terytorium innego państwa członkowskiego, nie jest koniecznie zobowiązany do skorzystania ze sposobu przeprowadzenia dowodów przewidzianego przez te przepisy, aby mieć możliwość zarządzenia przeprowadzenia tego dowodu.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lutego 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Constitucional Madrid — Hiszpania) — postępowanie karne przeciwko Stefanowi Melloniemu

(Sprawa C-399/11) (¹)

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Europejski nakaz aresztowania — Procedury wydawania osób między państwami członkowskimi — Orzeczenia wydane w wyniku rozprawy, na której dana osoba nie stawiała się osobiście — Wykonanie kary orzeczonej zaocznie — Możliwość wznowienia postępowania)

(2013/C 114/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Constitucional Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Postępowanie karne przeciwko: Stefanowi Melloniemu

Druga strona postępowania: Ministerio Fiscal

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Constitucional Madrid — Wykładnia art. 4a decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, s. 1), zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. zmieniającą decyzje ramowe 2002/584/WSiSW, 2005/214/WSiSW, 2006/783/WSiSW, 2008/909/WSiSW oraz 2008/947/WSiSW i tym samym wzmacniającą prawa procesowe osób oraz ułatwiającą stosowanie zasady wzajemnego uznawania do orzeczeń wydanych pod nieobecność danej osoby na rozprawie (Dz.U. L 81, s. 24) oraz art. 47, 48 i 53 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Orzeczenia wydane w wyniku rozprawy, na której dana osoba nie stawiała się osobiście — Wykonanie kary orzeczonej zaocznie — Możliwość wznowienia postępowania

Sentencja

- 1) Artykuł 4a ust. 1 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by wykonujący nakaz organ sądowy w wypadkach wskazanych w tym przepisie uzależnił wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu wykonania kary od warunku stanowiącego, że sprawa zakończona wydanym zaocznie wyrokiem skazującym będzie mogła być ponownie rozpoznana w wydającym nakaz państwie członkowskim.
- 2) Artykuł 4a ust. 1 decyzji ramowej 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, jest zgodny z wymogami wynikającymi z art. 47 i art. 48 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Artykuł 53 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na uzależnienie przekazania osoby skazanej zaocznie od warunku wymagającego umożliwienia w państwie członkowskim wydającym nakaz ponownego rozpoznania sprawy zakończonej wyrokiem skazującym w celu uniknięcia naruszenia prawa do sprawiedliwego procesu i prawa do obrony zagwarantowanych konstytucją.

(¹) Dz.U. C 290 z 1.10.2011.